

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

VII. Sacerdotes qui vxores ad commonitionem episcopi dimittere nolunt,
officio & beneficio possunt priuari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Quod indulget in
præteritū;
vetat in fu-
turum.

tione sustineas ecclesiastica beneficia tam diu habita possidere, prouisurus attentius, ne deinceps clericis coniugatis ecclesiastica beneficia conferantur. Sed nec eorum aliqui ad sacros ordines vel ecclesiarum administrationes admittantur, nisi castitatem forte uouerint, & perpetuo seruent, & qui vnicam & virginem habuerint vxorem.

CAP. VI. *Idem Vuigorniesi episcopo.*

Inter cetera sollicitudini tuæ conuenit studiose diligenterque attendere, vt tales ecclesiis tuæ gubernationi commissis ministros ordines & proponas, qui domui Domini sciant decenter disponere, & populo Domini sciant præesse & prodesse. Peruenit autem ad audientiam nostram, quod quidam in tua diocesi commorantur, qui se ecclesiasticæ professionis esse fingentes, cum tamen ecclesiastica beneficia habeant matrimonium contrahunt, & adepta beneficia nihilo minus obtinere contendunt. Alii autem, licet filii sacerdotum existant, patribus suis quasi iure hereditario succedunt: & in his postmodum constituti, minus licite promouentur. Quod quia indignum est, & sanctorum Canonum institutionibus noscitur penitus obuiare: fraternitati tuæ, &c. quatenus illos qui infra subdiaconatum matrimonium contraxerunt, a suis vxoribus nulla ratione permittas diuertere: nisi de communi consensu illi ad religionem transire voluerint, & ibi in Dei seruitio iugiter commorari. Si autem cum vxoribus vixerint, ecclesiastica beneficia, quæ ad illos tantum, qui assidue in Dei seruitio persistunt, spectare noscuntur, non debent vllatenus obtinere. Illi vero qui in subdiaconatu & supra ad matrimonium conuolauerunt, possunt & debent mulieres inuitas & renitentes relinquere: nec huiusmodi coniunctio matrimonium, sed contubernium est potius nuncupandum.

Distinct. 24.
Presbyteris.
Dist. 17.
Mulieris.

CAP. VII. *Idem eidem in eadem epistola.*

De sacerdotibus publice fornicarias habentibus discretioni tuæ nihilo minus præcipiendo mandamus, vt eos diligenter conuenias, & attentius commoneas, vt fornicarias suas dimittant, & a se prorsus expellant. Quod si forte admonitionem tuam facere contempserint, sed in immunditia sua duxerint persistendum, tu eos, appellatione

ANNO CHRISTI 1179. remota, ab omni officio & beneficio ecclesiastico non differas spoliare.

CAP. VIII. *Idem Londoniensi episcopo.*

Si autem clerici tuæ iurisdictionis, siue sint in sacris ordinibus, siue in inferioribus constituti, fornicarias detinent, nisi eas ad secundam & tertiam commonitionem tuam a se dimiserint, eas contempturi, de cetero liceat tibi eos ecclesiis vel earum portionibus, si quas habent, appellatione postposita, spoliare, & ipsis diuina officia interdicerere.

CAP. IX. *Idem Eboracensi archiepiscopo.*

Super eo quod asseris A. presbyterum fornicariam detinere, & eum ad crebram admonitionem tuam dimittere nolentem, ab officio suspensum, prudentiæ tuæ respondemus, quod si super hoc appellatum fuerit ad præsentiam nostram, si contigerit ipsum ad nos accedere, prout expedire viderimus, petitionem eius & audaciam corrigemus. Si vero non venerit ad præsentiam nostram, suspensionis sententiam in eum propter hoc latam, tam diu volumus obseruari, donec fornicariam suam a se abiiciat, & viuat (sicut decet presbyterum) continenter. Porro si literas a nobis obtinuerit, quæ facti seriem non contineant, nolumus ipsas sibi prodesse.

CAP. X. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Cum in Cantuariensi prouincia, vbi legationis officio fungeris, quod tibi commisimus, multi clerici sint, qui in domibus suis fornicarias habere dicuntur: satis graue est, quod in spurcitia vitiorum eorum eos permanere permittas, qui ad refecanda vitia & præparandas virtutes diligens omnino & sollicitus esse deberes. Vnde fraternitati tuæ, &c. quatenus si qui clerici prouinciæ tuæ concubinas vel fornicarias habent, eos constanter admoneas, & si opus fuerit, ecclesiastica districtione compellas, vt concubinas & fornicarias a se, dilatione & appellatione postposita, prorsus amoueant, eas vel alias nequaquam vltius admitturi. Si qui autem eorum ita fuerint pertinaces, quod noluerint in

Hhhh iij